

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 V 089294 22 Gž

Novi Travnik, 09.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Senada Begović, kao predsjednika vijeća, Mirjane Grubešić i Suade Kahrić, kao članova vijeća, u vanparničnoj stvari predlagatelja M.B., sin R., iz G.V.-U., protiv protivnika predlagatelja: 1. B.H, sin O., iz G.V.-U.,, zastupan po punomoćniku Hajrudinu Pokvić, advokatu iz Bugojna, 2. B.Đ., sin Đ., iz G.V.-U., i 3. M.B., sin H., iz G.V.-U.,, radi uređenja međa, odlučujući po žalbi predlagatelja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 V 089294 19 V od 02.09.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.06.2022. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba predlagatelja se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 V 089294 19 V od 02.09.2021. godine.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda uređena je međa između parcele u posjedu predlagatelja označene kao k.p. 876/2 upisana u popisni list broj korisnika 66 k.o. Ždrimci i parcele u posjedu protivnika predlagatelja B.H. označene kao k.p. 904 upisane u popisni list broj korisnika 332 k.o. ... na način da međa počinje na međi između parcela kp. 904 i 876/2 na istočnoj strani i ide u pravcu zapada na udaljenost od 7,6 m istim pravcem na udaljenost od 2,0 m i udaljenost od 2,5 m na tom mjestu se blago povija i na udaljenost od 3,5 m nastavlja u istom pravcu na udaljenost od 2,0 m, dalje se blago povija u pravcu sjeverozapada na udaljenost od 2,0 m i istim pravcem na udaljenost od 2,0 m i dalje blago povija u pravcu sjeverozapada na udaljenost od 1,9 m istim pravcem na udaljenost od 2,2 m gdje se predmetna međa između ovih parcela i završava.

Uređena je međa između parcele u posjedu predlagatelja označene kao k.p. 876/2 upisana u popisni list broj korisnika 66 k.o. ... i parcele u posjedu protivnika predlagatelja M.B. označene kao k.p. 874 upisane u popisni list broj korisnika 55 k.o. na način da međa između parcela k.p. 876/2 i 874 počinje sa međašnim znakom broj 1 od toga znaka u pravcu jugoistoka na udaljenosti od

17,1 m ide na međašni znak broj 2 i istim pravcem na udaljenosti od 21,9 m ide na međašni znak br. 3, dalje do međašnog znaka br. 4 ide na udaljenost 10,9 m i istim pravcem na udaljenosti od 16,8 m ide na međašni znak br. 5 i na udaljenosti od 31,8 m na međašni znak br. 6 na kojem se međa lomi i na udaljenosti od 10,4 m ide međašni znak br. 7 i na istom međašnom znaku se međa lomi i na udaljenosti od 30,2 m ide na međašni znak br. 8 i istim pravcem na udaljenosti od 20,6 m ide na međašni znak br. 9 i od tog znaka na udaljenosti od 15,6 m nastavlja na međašni znak br. 10 i dalje na udaljenost dužina 16,7m na međašni znaka br. 11 i istim pravcem na udaljenosti 22,0 m na međašni znak br. 12 i do međašnog znaka br. 13 ide dužinom 32,8 m na kojem se međa između ovih parcela i završava.

Uređena međna linija prikazana je na skici lica mjesta vještaka geometra Ruže Pilić iz Gornjeg Vakufa-Uskoplja od dana 04.06.2021. godine koja je sastavni dio ovog rješenja.

Prijedlog za uređenje međa u odnosu na protivnika predlagatelja B.Đ. smatra se povučenim.

Troškove postupka u iznosu od 450,00 KM u cijelosti snosi predlagatelj, dok se u preostalom dijelu zahtjevi predlagatelja i protivnika predlagatelja za naknadu troškova postupka odbijaju kao neosnovani.

Protiv navedenog rješenja žalbu je pravovremeno izjavio predlagatelj zbog povrede odredaba vanparničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači na način kako je to navedeno u prijedlogu ili da se ukine i predmet vrati na ponovno postupanje sa jasnim uputama. U žalbi ističe da je učinjena povreda odredaba postupka jer sud nije cijenio dokaze predlagatelja, iako je na ročištu koje je održano na licu mjesta evidentirano stvarno stanje odnosno međa stara preko 70 godina. Sud ne primjenjuje odredbe vanparničnog postupka kojima su propisani načini uređenja međa, jer ni jedan od načina nije primijenjen u donošenju pobijanog rješenja. Dalje navodi da dugi niz godina, preko 70, međašnu liniju između predmetnih parcela čini potok koji tuda protiče i ista je već godinama nesmetana. Navedeno je evidentirano i na skici koja je sastavni dio rješenja, te se na istoj utvrđuje da je betonska cokla izgrađena mimo međe i to ulazeći na parcelu predlagatelja od 1,5 do 2,0 m. Da je betonska cokla od strane protupredlagatelja izgrađena na silu dokaz je i rješenje urbanističko-građevinskog inspektora broj: 08/1-23-1095/17 od 26.12.2017. godine kojim je obustavljeno građenje betonske cokle iz razloga što graditelj nije imao dokumentaciju da istu gradi na parceli koja je njegov posjed i vlasništvo. Zanimarivanje materijalnih dokaza u donošenju ovakvog rješenja jeste povreda odredaba postupka na štetu predlagatelja. Nadalje, sud je cijenio izjave samo pojedinih svjedoka i to onih koji su iskazali da je prije postavljanja betonske cokle postojala žičana ograda i njima je poklonio vjeru, a iskaze svjedoka koji su iskazali suprotno sud nije cijeni ni na kakav način niti obrazložio zašto te dokaze ne cijeni i ne prihvata pa je obrazloženje rješenja nepotpuno i nezakonito. Sud

čini povredu postupka i u nejednakom pristupu spram strankama. Upravo je iz nalaza i mišljenja vještaka evidentno da nikada nije postojala druga međa osim potoka koji je istu predstavljao, a nakon što je sve navedeno poznato sudu i vještaku, vještak na skici predstavlja međašnu liniju po polovini spornog potoka i ulazi na posjed odnosno u parcelu predlagatelja. Nalaz i mišljenje vještaka nije urađeno u skladu sa strukom, jer nije precizirano odnosno na skici su prikazane tri varijante, a sud je odlučio u korist protupredlagatelja na osnovu iskaza pojedinih svjedoka. Predlagatelj je podnio prijedlog kako bi sud uredio među znajući da je međa postojala još za života njegovih predaka i da je potok predstavljao istu pa se stoga nikada nije ni postavljala nikakva ograda između predmetnih parcela. Predmetna međa nikada nije bila sporna do momenta kada je protupredlagatelj ničim izazvan počeo graditi betonsku coku na mjestu na kojem je ista prikazana na skici, te je na taj način i podstakao predlagatelja da se međa sudski uredi. Sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje iako su svi provedeni dokazi u toku postupka dokazivali suprotno odluci suda, što je dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava odnosno neprimjene zakonskih odredbi koje su morale biti primijenjene pri donošenju pobijanog rješenja. Naime, sud nije na pravilan način primijenio odredbu člana 175. Zakona o vanparničnom postupku jer da je sud postupao u skladu sa ovom odredbom kada je obrazlagao skicu koja je sastavni dio rješenja uvidio bi da ista nije precizirana, jer je vještak ponudivši tri opcije ostao neopredijeljen.

U odgovoru na žalbu protupredlagatelj B.H je osporio žalbene navode i predložio da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjsko rješenje.

Nakon što je ispitao rješenje prvostupanjskog suda u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti sukladno odredbama člana 221. i 236. Zakona o parničnom postupku ("Sl. novine F BiH" br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) u svezi sa članom 2. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku („Sl. novine F BiH“ br. 2/98), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz sadržaja žalbe proizilazi da predlagatelj M.B. prvostupanjsko rješenje pobija samo u dijelu kojim je uređena međa između njegove parcele i parcele protupredlagatelja B.H.. Iz stanja spisa proizilazi da je između parcele koju koristi predlagatelj k.p. 876/2 i parcele protupredlagatelja B.H. k.p. 904 izgrađena betonska cokla sa željeznim stubovima i mrežnom ogradom, da protupredlagatelj B.H. tvrdi da je predmetnu ogradu na betonskoj cokli izgradio na mjestu na kojem je ranije bila drvena ograda sa žicom koju je postavio otac predlagatelja R.B nakon što je kupio parcelu (par godina kasnije nakon kupovine parcele protupredlagatelja B.H. u 1957. godini), da je prije postavljanja predmetne ograde zatražio suglasnost od predlagateljevog oca koji ga je uputio na predlagatelja koji mu je rekao da može postaviti betonsku ogradu i ujedno mu je pomogao skloniti direke koji su ostali od ranije drvene ograde. Na okolnost postojanja ranije drvene ograde i pravca njenog pružanja saslušani su svjedoci obje strane, jer je predlagatelj M.B. tvrdio da je granicu između spornih parcela predstavljao potok koji je presušio i iza njega je ostala uvala koja je uvijek bila

sastavni dio njegove parcele. Također je obavljen i uviđaj na licu mjesta, te pribavljen nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke. Kako predlagatelj M.B. i protupredlagatelj B.H. nisu postigli sporazum vezano za spornu među u smislu člana 69. stav 2. Zakona o stvarnim pravima („Službene novine Federacije BiH“ br. 66/13, 100/13), rješenjem prvostupanskog suda međa je uređena prema posljednjem mirnom posjedu. Ovakva odluka je zasnovana na činjeničnim utvrđenjima prvostupanskog suda koja u bitnom proizilaze iz ocjene provedenih dokaza - iskaza saslušanih svjedoka H.B, M.B, H.D., Z.H, i M.B. koji su suglasni sa iskazom protupredlagatelja B.H. o činjenici postojanja ranije drvene ograde sa žicom između predmetnih parcela, da se novoizgrađena ograda na početku međe slaže sa međom sa planova, da iz nalaza i mišljenja vještaka proizilazi da je međa između predmetnih parcela (na priloženoj skici-plavom bojom) pokazana i prema planovima novog premjera koji nije izlagan na javni uvid i isti nije proglašen važećim, da na skici dešifrovanja koja je rađena poslije aviosnimanja (1985. godine) na spornom dijelu nisu vidljivi međašni znaci.

Suprotno navodima žalbe prvostupanski sud je za svoje stajalište da je između susjednih parcela predlagatelja M.B. i protupredlagatelja B.H. ranije postojala drvena ograda sa žicom imao uporište u iskazima većine saslušanih svjedoka (koji su sadržani u obrazloženju pobijanog rješenja), među kojim je i supruga protupredlagatelja H.H, a koja činjenica je potvrđena iskazom svjedoka M.C. koji je jasno i određeno izjavio da je on učestvovao u izgradnji nove ograde i kopao kanal (za betonsku coklu), da je na licu mjesta bila stara ograda od direkta i žice i da je nova ograda postavljena gdje je bila i stara ograda, zatim iskazom svjedoka H.D. koji istovjetno izjavljuje jer je on zajedno sa M.B. ručno pripremao teren u gornjem dijelu u kome se ograda nije radila mašinski, da je tom prilikom bio prisutan i predlagatelj koji je dao prijedlog da se međa u dijelu u kojem je postojao „trbuh“ ispravi i tako uđe u njegovu parcelu. Kada se ima u vidu da su postojanje ranije ograde na istom mjestu gdje je izgrađena nova ograda (2018. godine) potvrdili i svjedoci Z.H. koji je lično radio novu ogradu uz pomoć svjedoka M. (zv. S.) B. koji je bagerom iskopao osnov za ogradu, te R.B. koji je šalovao i salijevao coklu, a na što ukazuju i priložene fotografije ranijeg lica mjesta, onda se žalbom predlagatelja neosnovano ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i to samo stoga što su svjedoci koje je predložio predlagatelj iskazivali drugačije.

Neosnovani su i žalbeni prigovori upućeni pogrešnoj primjeni materijalnog prava kojima se inzistira na uređenju međe na jedan od načina koji je predviđen Zakonom o vanparničnom postupku, jer se nakon stupanja na snagu Zakona o stvarnim pravima F BiH međa uređuje primjenom odredaba ovog Zakona kao relevantnog materijalno pravnog propisa. Prema tomu, prvostupanski sud je donio pravilnu i zakonitu odluku kojom je među između predmetnih parcela uredio prema posljednjem mirnom posjedu odnosno prema novoizgrađenoj ogradi koja je postavljena na mjesto ranije drvene ograde sa žicom, a prema skici koju je sačinio vještak geodetske struke i koja je sastavni dio oduke (rješenja) prvostupanskog suda.

Kako ostali navodi žalbe nisu bili od značaja za drugačiju odluku, ovaj sud je primjenom odredbe člana 235. stav 1. točka 2. Zakona o parničnom postupku odbio žalbu predlagatelja kao neosnovanu i potvrdio rješenje prvostupanjskog suda.

Predsjednik vijeća
Senad Begović